

خطاهای شایع در تربیت فرزندان

هیچ یک از والدین پیش از آنکه صاحب فرزند شوند گواهینامه والدینی ندارند و تنها بر اساس تجربه، فرزندانشان را تربیت می‌کنند.

هیچ یک از والدین پیش از آنکه صاحب فرزند شوند گواهینامه والدینی ندارند و تنها بر اساس تجربه، فرزندانشان را تربیت می‌کنند.

به گزارش سرویس اجتماعی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، همچنین والدین به دلیل داشتن چند فرزند و در سنین مختلف ممکن است در شیوه‌های تربیتی آنان دچار اشتباهاتی شوند. هرچند برخی از این اشتباهات به راحتی قابل جلوگیری و اصلاح هستند.

هلت لاین در مقاله‌ای در باب تربیت فرزندان به برخی از اشتباهات رایج والدین اشاره کرده که به شرح زیر است:

- خودداری از توضیح نابرابری‌ها و تبعیض‌های اجتماعی: والدین دوست دارند فرزندانشان از داشتن نگاه تبعیض‌آمیز به دیگران دور باشند و به همین دلیل ممکن است از صحبت کردن در مورد تفاوت‌ها و نابرابری‌ها با فرزندانشان خودداری کنند. هرچند از آنجایی که کودکان به این تفاوت‌ها پی می‌برند سکوت کردن در برابر نابرابری‌های اجتماعی راه‌حل نیست بلکه بهتر است والدین به طور شفاف این تفاوت‌ها را به فرزندشان توضیح داده و بر اهمیت برابری و تساوی بین تمام افراد جامعه تاکید کنند.

- تحسین کردن افراطی: واضح است رشوه دادن به کودک می‌تواند انگیزه درونی او را کاهش دهد. بنابراین ممکن است کودک با دریافت یک هدیه بسیار ناچیز هم، شب‌ها زود به خواب برود اما این روش به او کمک نمی‌کند تا به اهمیت و فایده خواب خوب شب پی ببرد. هرچند برخی از والدین آگاه نیستند که تحسین و تشویق هم می‌تواند تاثیر مشابه داشته باشد. به طور کلی تحسین بی دلیل همچون رشوه دادن به کودک عمل می‌کند و به همین دلیل لازم است علت تحسین شدن کودک به طور کامل برای او روشن باشد.

- جلوگیری از ایجاد احساسات منفی در کودک: زمانی که کودک غمگین است والدین سعی می‌کنند به سرعت کاری انجام دهند تا حال او بهتر شود اما گاهی اوقات لازم است آنان بیش از آنکه حس خوبی پیدا کنند احساسات منفی را به طور کامل تجربه کنند. دور کردن کودکان از تجربه احساسات منفی باعث می‌شود آنان به جای آنکه احساس حمایت شدن داشته باشند تصور کنند بی‌اعتبار و بی‌ارزش هستند. این وضعیت با خطر فزاینده افسردگی و بروز مشکل در تنظیم و کنترل احساسات ارتباط دارد.

- جلوگیری از بهم خوردن اوضاع و وقوع حادثه: زمانی که کودک دچار اشتباه می‌شود طبیعی است که والدین به سرعت به دنبال راه‌حل و نجات فرزند خود هستند اما کودکانی که با پیامد اشتباهات خود مواجه می‌شوند بهتر می‌توانند در شرایط مختلف انعطاف پذیر باشند. زمانی که والدین به سرعت برای کمک به فرزندشان حاضر می‌شوند حس اعتماد به نفس آنان را کم اهمیت جلوه می‌دهند. همچنین دخالت بیش از حد والدین موجب می‌شود کودک در برقراری ارتباط با دیگران با مشکل روبه‌رو شود. به فرزندتان اجازه دهید اشتباه داشته باشد و شکست بخورد سپس آموزش بدهید چگونه اشتباهات خود را برطرف کند.

- درگیر نکردن کودکان در مشاجرات بین والدین: مشاجره بین والدین برای کودکان استرس‌آور است اما تمام این موارد تاثیر برابر و مشابهی ندارد. فریاد زدن و خشونت قابل قبول نیست اما اگر به دنبال آن هستید که برای جلوگیری از بروز درگیری، همسران را به سکوت وادار سازید، این شیوه نیز تاثیر مخربی بر سلامت روان کودک دارد. بررسی‌ها نشان می‌دهد کنار گذاشتن مشاجرات و درگیری‌ها بدون حل کردن آنها می‌تواند همچون دعوای خشونت‌آمیز برای فرزندان مخرب باشد.

- برنامه‌ریزی برای فعالیت‌های آموزشی متعدد: در نظر گرفتن فعالیت‌های برنامه‌ریزی شده متعدد امروزه برای بسیاری از کودکان به عادت تبدیل شده است. نتایج یک بررسی حاکیست، کودکانی که وقت آزاد بیشتری دارند عملکرد اجرایی بهتری از خود نشان می‌دهند. عملکردهای اجرایی و مدیریتی، مهارت‌هایی را شامل می‌شود که کودک را قادر می‌سازد تا برای خود هدف‌هایی در نظر گیرد و به آنها دست پیدا کند.

- نقض و بی‌توجهی به قوانین و مقررات خود: برخی از والدین به فرزندشان توصیه می‌کنند آنچه را من می‌گویم انجام بده نه آنچه را که من انجام می‌دهم. این عبارت شاید خوب و معمولی به نظر آید اما لزوماً کارآیی ندارد. کودکان بیش از آنچه به

کلمات توجه کنند رفتار والدینشان را دنبال می‌کنند. اگر دنبال آن هستید کودک‌تان مطالعه داشته باشد یا از خوراکی‌های سالم مصرف کند نشان دادن مثال عملی برای او بیش از تعیین کردن قانون و دستور تاثیرگذار است.

- تصور داشتن کنترل کامل بر کودک: در نهایت فراموش نکنید که در میزان تاثیرگذاری روش‌های تربیتی والدین بر کودکان محدودیت وجود دارد. والدین بر برخی از موفقیت‌های فرزندشان تاثیر می‌گذارند اما تعدادی از آنها به خلق و خو، تجربیات و انتخاب‌های آنان بستگی دارد.

بنابراین، باور اینکه روش‌های تربیتی عامل تعیین کننده در زندگی کودک هستند، یکی از بزرگترین اشتباهات والدین به حساب می‌آید.